

LEKTURA NA WEEKEND

Strona przygotowana przez dziennikarzy
dwutygodnika "Lodołamacz",
pisyzących o sprawach Nowej Huty

LODOŁAMACZ

Strażak z Nowej Huty po godzinach biega z węzłem. I kolekcjonuje medale

Ludzie. Aspirant Marcin Zdziebło ma rywalizacje we krwi. Na co dzień, jako strażak, ściga się z ogniem i czasem, walcząc o ludzkie życie i dorobek. Jednak dla niego to za mało. Regularnie i z sukcesami startuje w strażackich zawodach „Toughest Firefighter Alive”.

Tomasz Piwowarszyk

„Toughest Firefighter Alive” to rywalizacja strongmanów w wersji „light”. Zamiaszt niewyobrażalnych ciężarów, znanych z pojedynek Marisza Pudzianowskiego z Jarosławem Dymkiem, uczestnicy wykorzystują akcesoria strażackie: weże, liny i drabiny.

Pomyślny na rozgrywanie zawodów między strażakami przedwował do Polski zza oceanu. W Stanach Zjednoczonych Kanadzie strażacy rywalizują ze sobą regularnie. A konkurencje dla młodych aspirantów z Ameryki Południowej są specjalnym zaśkoczeniem – podobnie wygląda tam festy kwalifikacyjne do straży pożarnej.

W Polsce wielobój strażacki zapoczątkowali aspiranci z Turunia. W jednej z kategorii bezkonkurencyjny jest jednak strażak z Nowej Huty.

– Pieczętrotne zwycięzczakiem w zawodach na „Najcięższego strażaka” – mówi o swoich latach Marcin Zdziebło. – Wygralem na pierwszych tego typu zawodach w Polsce w 2009 r., do których wystartowałem z marszem. Pokonalem Stoczniaka, który miał za sobą kilka startów w Europie – dodaje strażak z placówki nowohuckiej osiedlu Zgody.

Obserwując batalie strongmanów w telewizji, podziwiałam je i nadbudzka, silę w trakcie rywalizowania martwego ciała

gl. „spaceru farmera” czy prze ciągnięcia samochodów ciężarowych. Pejedynek strażaków przypominają natomiastycznością prace.

– Podciągamy i rozcigamy węże z samochodu, symulujemy użycie zamontowanego ostendżesu i kilogramów – wylicza zadania nowohuckiego strażaka. Wszystkie konkurencje zawodnicze wykonują w pełnym umundurowaniu, z aparatem telewizyjnym na plecach i maską na twarzy. Dla Marcina nie jest to pierw-szy kontakt ze sportem. Mazał się kontaktem fizyki.

Kiedyś wylatałem drzwiami pionującym mieściania, zanim koledzy przynieśli mi sprzęt

Tomasz Zdziebło

na warunków akcji strażackiej trudno jednak postawić znak równości między sportem a pracą. I nie chodzi tylko o stawki w wyścigu z czasem podczas rozwijania węza czy wbiegania po schodach.

– W trakcie zawodów mamy czas na rozgrzewkę, przygotowanie psychologiczne. Wtem, kiedy startujemy, czego się spodziewać.

W pracy tego nie ma. Wszystko zbiega się nagle, nie znamy go-

konkurencję, choćż z YouTube. I chcię ją trenować – opowiada Marcin. – Cz, co zostają u mnie w grupie na ciekieżach, wie- decz, że ze mną nie ma żartów – dodaje, wspominając o sukcesach adeptów z Nowej Huty, m.in. w corocznych zawodach polegających na wybieganiu po stumetrowych schodach w wielkiej kopaliń soli.

Nim jednak kandydati na strażaków trafiają pod skrzydła charzynatywnego Marcina, muszą stoczyć meczu zboju eliminacyjny. O jego wygranie nie jest łatwo: w trakcie sezonu rekrutacji o jedno miejsce rywalizowało aż siedemna-stu chętnych.

Sprawnościowa selekcja strażaka wygląda nieco inaczej niż za oceanem. Kandyda-ti rywalizują w biegu na 50-11.000 metrów oraz w podciaganiu na drążku. Oprócz tego zdają test teoretyczny z zakresu chemii fizyki. Jest o co starać. Ci, którzy pomyślnie przejdą kwalifi-kację, mają zagwarantowane komory, warunki nauki. Szkoła zapewnia przez dwa lata darmowe zakwaterowanie i wy-zwietlenie oraz gwarancję pracy po ukończeniu edukacji. Sytuacja na krajowym rynku pracy raczej dziś niespotykana. I do-brze, że dotyczy to tych najwy-bitniejszych. Bo to dzięki nim nasze szanse w nierównym po-jedynku z żywiołami rosną.

PHOTO: JAROSŁAW UJEMIANINEC

Marcin Zdziebło pracuje w jednostce Szkoły Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie

Swoimi umiejętnościemi do świadczeniem Marcin dzieli się z młodszymi kolegami. Jednośka na osiedlu Zgody połączona jest z renomowaną Szkołą Aspirantów Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie. „Strażak wieloboista” prowadzi w niej zajęcia dla kandydatów na strażaków zblżone do konkurencji, w których bierze udział.

– Uczniowie, którzy przycho-

dzą do naszej szkoły, znają tą

działy wyższe, niemal limitaną interwencję – mówi nowohucki multimedalist. – Jednak w ciągu dziesięciu lat pracy w straży pożarnej przydały mi się umiejętności zdobyte na zawodach. I podczas sportowej rywalizacji, i w pracy potrzebne jest opanoowanie, dokładność wykonywanych zadań i siła. Kiedy wyhamujemy drzwi do pionowego mieszkani, zanim kiedyś wyjmiemy się sprząt – wsp.

a.